

בראשית רבה (וילנא) פרשת תולדות פרשה סה

ד"א וירח את ריח בגדיו ויברכחו כגון **יוסף משיתא ייקום איש צורות**, יוסף משיתא, בשעה שבקשו שונאים להכנס להר הבית אמרו יכנס מהם ובהם תחלה, אמרין ליה עול ומה דעת מפיק דידך, נכנס והוציא מנורה של זהב, אמרו לו אין דרכו של הדיוות להשתמש בזה אלא עול זמן תניניות ומה דעת מפיק דידך ולא קיבל עליו, א"ר פנחס נתנו לו מכס ג' שנים ולא קיבל עליו, אמר לא די שהכעsty לאליה פעם אחת אלא שאכעיסנו פעם שנייה, מה עשו לו נתנו אותו בחמור של חרשים והוא מנסרים בו, היה מצוח ואומר ווי אווי אווי שהכעsty לבוראי:

ויקום איש צורות היה בן אחוטו של ר' יוסף בן יווזר איש צרידה והוא רכיב סוסיא בשbeta אזל קומי שריתה למצבלה, א"ל חמ'י סוס'י דארכבי מר' וחמ'י סוס'ך דארכבר מרך, א"ל אם כר למכעיסוי ק"ז לעושי רצונו, א"ל עשה אדם רצונו יותר ממרק, אמר לו ואם כר לעושי רצונו קל וחומר למכעיסוי, נכנס בו הדבר כארס של עכنا הלק' וק'ים בעצמו ארבע מיתות בית דין סקילה שריפה הרג וחנק, מה עשה הביא קורה נעה הארץ וקשר בה נימה וערר העצים והקיפן גדר של אבניים ועשה מדורה לפניה וונעץ את החרב באמצעות הצעית האור תחת העצים מתחת האבניים ונתלה בקורה ונחנק קדמתו האש נפסקה הנימה נפל לאש קדמתו חרב ונפל עליו גדר ונשרף, נתנמנם יוסף בן יווזר איש צרידה וראה מטתו פרחה באoir אמר בשעה קלה קדמוני זה לגן עדן.